

DE RÚSSIA A CATALUNYA

Marina Belyakova

Hola a tothom! Em dic Marina Belyakova. Fa poc vaig arribar de Rússia i ja fa un any que visc a Catalunya. Ara assisteixo a l'Aula d'Acollida i faig 2n d'ESO. El nostre Institut ja té 60 anys, així que em vaig decidir a explicar com vaig arribar a aquesta escola, què és el que vaig sentir i com va afectar la meua vida.

Jo recordo el meu primer dia. Això era, és clar, molt difícil, però aquest dia va ser memorable. L'escola em va agradar molt, perquè era molt bonica i gran. A més, em va sorprendre que tingués un ascensor; les escoles russes no en tenien.

El primer dia d'escola em vaig trobar molt bé. L'escola em va fer una bona impressió.

Com que jo no sabia la llengua del país em van col·locar a l'Aula d'Acollida. El nom de la nostra professora era el de Cori. Ella va tractar d'explicar-nos moltes coses i si no l'enteníem ens les dibuixava, traduïa i no parava fins que li demostràvem que l'enteníem.

La Cori fa les lliçons molt interessants. En les seves classes cantem, dibuixem i celebrem totes les festes. Quan em va portar a la classe em van rebre molt bé, també la meua classe em va agradar. La meua classe em va ajudar i també em van ajudar els companys ucraïnesos per traduir o dir alguna cosa al professor; i així jo no tenia problemes.

També em va agradar que per tota l'escola els dies de primavera van fer unes quantes coses per divertir-se: jocs, repartir pastissos... Tot era divertit. A més a més, recordo el dia de Sant Jordi que un noi de la meua classe em va regalar una rosa. Estava molt contenta i va ser molt agradable.

A l'escola també hi vaig viure aspectes negatius: em sentia molt estranya, no entenia moltes de les coses que succeïen a la classe, i no podia expressar el que en determinats moments volia dir; però els professors i els companys m'ajudaven i encara m'ajuden ara. Estic molt contenta d'estar en aquesta escola, perquè tinc bons

amics, una classe molt divertida i molt bona, i també estic a l'escola que ha canviat tota la meua vida, ja que aquí he començat a estudiar de veritat; a la meua escola russa no escoltava els professors perquè xerrava molt i no feia els deures (encara que treia bones notes); a les escoles d'allà, durant les classes, pots utilitzar el mòbil, marxar quan encara no s'han acabat les classes..., coses que aquí no et permeten fer; això ha canviat la meua vida, perquè sense aquestes normes que aquí he après no es pot estudiar de cap manera. Aquí m'han ensenyat a treballar de veritat.

La meua vida fora de l'Institut ara és molt bona, perquè vaig a la piscina, al gimnàs i passejo amb els meus amics. Ara domino més la llengua, així que tinc amics catalans i, per tant, practico amb ells la llengua. Anar de compres, anar al gimnàs o a algun lloc ara és més fàcil per a mi, perquè puc explicar el que necessito i el que vull.

Valls és una ciutat petita, un lloc tranquil per passar una bona estona, relaxar-se, estar amb la família, però en el futur m'agradaria viure en una gran ciutat amb una gran quantitat de botigues i llocs d'oci.

De tants problemes que vaig tenir al principi motiu pel qual volia estar a casa i no fer res perquè no tenia amics, he comprovat que es poden resoldre, a poc a poc, i l'un després de l'altre. Així que animo la gent que viu situacions semblants a les que he viscut que pensi que tot es pot superar.

Us felicito i us desitjo que cada dia que passeu en aquesta escola sigui per a vosaltres el més divertit i memorable.

Festa de benvinguda dels alumnes de l'Aula d'Acollida durant el curs 2012-13. (Arxiu del centre)